

Dispozitivul

- 1) *Respinge recursul.*
- 2) *Obligă Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE la plata cheltuielilor de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 65, 23.2.2015.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Düsseldorf (Germania) la 18 mai 2015
– combit Software GmbH/Commit Business Solutions Ltd**

(Cauza C-223/15)

(2015/C 294/22)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamantă: combit Software GmbH

Pârâtă: Commit Business Solutions Ltd

Întrebările preliminare ⁽¹⁾

Care sunt consecințele asupra aprecierii riscului de confuzie a unei mărci comunitare în cazul în care, din punctul de vedere al consumatorului mediu din unele state membre, similitudinea fonetică dintre marca comunitară și o denumire considerată drept o contrafacere a acestei mărci este neutralizată printr-o diferență conceptuală, în timp ce, din punctul de vedere al consumatorului mediu din alte state membre, această neutralizare nu are însă loc:

- a) Pentru aprecierea riscului de confuzie, relevant este punctul de vedere al consumatorului mediu din primele state membre sau cel al consumatorului mediu din celelalte state membre ori punctul de vedere al unui consumator mediu fictiv din toate statele membre?
- b) Contrafacerea mărcii comunitare trebuie sau nu trebuie confirmată pentru întreg teritoriul Uniunii Europene în cazul în care există un risc de confuzie doar în unele state membre sau trebuie să se facă în acest caz distincție între statele membre apreciate în mod individual?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (versiunea codificată) (JO L 78, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 19 mai 2015 –
Minister Finansów/Jan Mateusiak**

(Cauza C-229/15)

(2015/C 294/23)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Naczelny Sąd Administracyjny

Părțile din procedura principală

Reclamant: Minister Finansów

Pârât: Jan Mateusiak

Întrebările preliminare

Articolul 18 litera (c) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care persoana impozabilă încetează să mai desfășoare o activitate economică impozabilă și a dedus TVA-ul aferent achiziției unor imobilizări corporale, după expirarea perioadei de regularizare de la articolul 187 din directivă, imobilizările corporale respective nu mai sunt supuse impozitării și nu trebuie cuprinse în inventarul de lichidare din momentul ce perioada de regularizare a TVA-ului, stabilită conform legii în funcție de durata de utilizare în cadrul activității economice a persoanei impozabile, a expirat sau în sensul că, atunci când persoana impozabilă încetează să mai desfășoare o activitate comercială, imobilizările corporale sunt supuse impozitării independent de perioada de regularizare?

⁽¹⁾ JO L 347, p.1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Najwyższy (Polonia) la 21 mai 2015 – Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Petrotel sp. z o.o. w Płocku/Polkomtel sp. z o.o.

(Cauza C-231/15)

(2015/C 294/24)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Najwyższy

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Petrotel sp. z o.o. w Płocku

Pârâtă: Polkomtel sp. z o.o.

Întrebarea preliminară

Articolul 4 alineatul (1) prima și a treia teză din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că, atunci când un furnizor de rețea contestă atât decizia autorității naționale de reglementare privind tarifele de terminare a apelurilor în rețeaua furnizorului (decizia privind tariful de terminare a apelurilor în cadrul telefoniei mobile, denumită în continuare „decizia MTR”), cât și decizia ulterioară a autorității naționale de reglementare, prin care se modifică contractul dintre destinatarul deciziei MTR și o altă întreprindere, astfel încât tarifele pentru terminarea apelurilor în rețeaua destinatarului deciziei MTR să fie adaptate la tarifele stabilite în decizia MTR (denumită în continuare „decizia de punere în aplicare”), având în vedere articolul 4 alineatul (1) a patra teză din Directiva 2002/21 și interesele întreprinderii favorizate de decizia de punere în aplicare, care rezultă din principiile încrederii legitime sau securității juridice, instanța națională care a constatat că decizia MTR a fost anulată nu poate anula decizia de punere în aplicare sau articolul 4 alineatul (1) prima și a treia teză din Directiva 2002/21 coroborat cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale trebuie interpretat în sensul că instanța națională poate anula decizia de punere în aplicare adoptată de autoritatea națională de reglementare și astfel valabilitatea obligațiilor prevăzute de aceasta, pentru perioada anterioară pronunțării hotărârii judecătorești, atunci când consideră că acest lucru este necesar pentru a garanta protecția juridică efectivă a întreprinderii care a contestat decizia autorității naționale de reglementare, menită să pună în aplicare obligațiile stipulate de decizia MTR, care a fost anulată ulterior?

⁽¹⁾ JO L 108, p. 33, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 195.